

SVOBODNA SLOVENIJA

AÑO XXXVIII (32)

Štev. (No.) 11

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

29. marca 1979

Brodolomci, verni in neverujoči

I.

V roke nam je prišlo Znamenje iz konca leta 1978 (6. zvezek), kjer piše mariborski pomožni škof dr. Grmič to-le o „brodolomcih“, to je o slovenskih emigrantih v svetu:

„Res pa je, da odnose med vernimi in neverujočimi motijo tudi pojavi zunanje naše domovine, odkoder se slišijo sovražni glasovi zoper samoupravno družbeno ureditev in se nekaterim zaman toži po starih časih, odkoder se na takšen ali drugačen način oglašajo „brodolomci“, ki ne prenesejo nobene pozitivne sodbe o razmerah pri nas, saj vsaka takšna sodba postavlja pod vprašaj njihovo početje. Čim iskreneje si bodo verske skupnosti prizadevale, da utišajo takšne glasove, kolikor je to seveda v njihovi moči, toliko večje bo spet zaupanje, ki ga bodo uživale v samoupravni socialistični družbi.“

Tu smo emigranti označeni kot „brodolomci“, kar zavračamo kot psovko, sprejemamo pa označbo kot tragičnost, ki nas je zadela po krivdi zmedene politike svetovnih sil, ki so nam določile to usodo. Toda ne razumemo pa, kako naj mi „brodolomci“ motimo razmerje med „vernimi in neverujočimi“, t. j. med katoličani in komunisti v Sloveniji, kot nam očita škof. Pravi, da s tem, „ker se nam toži po starih časih“. To pač ne more nikogar motiti, razen tistih, ki so si dali na program „spremeniti narodni značaj slovenskega človeka“, to je spremeniti slovensko dušo, njegove religiozne, etične, moralne, socialne in druge duhovne vrednote. Tudi z diktaturo enega samega „razreda“, tudi s kratenjem človekovih pravic, katerih ena in glavna je: svoboda. To so vsebovali „lepi stari časi“, in tožba po njih naj bo komu v spotiko? Bolj moti pisca to, da „na takšen ali drugačen način ne prenese nobene pozitivne sodbe o razmerah pri nas...“ Priznavamo velik gospodarski in tehnični napredek v Sloveniji, nove ceste in stavbe in domačo industrializacijo, visoko gmočno raven in silno potrošniško vneto za dosego vseh zemskih ugodnosti in naslad. Vidimo pa padec etičnih in moralnih sil, razpad družine, zator naše biološke rasti, strašnih prevar v osnovi, ko se v imenu proletarijata izkorišča proletarijat za bogatenje novega kapitalističnega razreda tudi v socialističnem samoupravnem sistemu. Vidimo pritisk na svobodo vesti, na civilne pravice vernikov nasproti protežiranju „neverujočih“, na zatiranje idealističnih nazorov v prilog materialističnega, ki je razglašen po uradni vladajoči stranki, edini odločujoči instanci v vseh ozirih. In ta stranka — KP — se priznava jasno in samozavestno za ateistično, za sovražnika vsake religioznosti, saj je celo članstvo v KP vezano na „mezdružljivost z religioznostjo.“ Še vedno se proglašajo vero za opij, ki ovira človeka pri doseganju svobode, tako lastne kakor razredne. In komunizem je protivera, ki ni samo teoretična, ampak hoče biti aktivna, borbena, hoče ne filozofirati, ampak spreminjati. Spreminjati nekomuniste v komuniste, ali pa vsaj v — nenaspotnike, v sopotnike, ki se bodo — s silo ali prostovoljno — vključili v njihov sistem in se sprijaznili s „svobodo“ v njihovem, komunističnem sistemu. „Če poklekneš predme in me moliš, se ti bo dobro godilo, če ne...“ Hrvatski pisatelj Vlado Gotovac si je upal napisati odkrito: „Resnica je le to, kar reče partija in ne to, kar se dejansko dogaja... Jaz — in moji prijatelji — sem danes brez slehernih državljskih pravic. Ne dajo mi dela, ne smem objavljati spisov, nimam potnega lista...“ Pa je prepričan — socialist. Podobno izjavlja Mihajlo Mihajlov iz začasnega zdomstva: „Ne grem še domov, kajti v Jugoslaviji mi ne bodo dali možnosti zaslужka za preživljanje,“ kakor smo poročali v zadnji številki. Ta je nekakšen krščanski socialist, pravoslaven. Ni svobode! Tehnična nadstavba je lahko visoka,

AMERIŠKI USPEH NA BLIŽNJEM VZHODU

ZAČETEK MIRU MED EGIPTOM IN IZRAELOM

V ponedeljek, 26. t. m., sta v Belih hiš v Washingtonu egiptovski predsednik Sadat in izraelski predsednik Begin podpisala mirovno pogodbo med Egiptom in Izraelom. Ameriški predsednik Carter je dodal na dokument svoj podpis kot prič.

Slavnosti podpisa se je udeležilo 1600 povabljenih gostov. Izrael je s podpisom dosegel priznanje prve arabske države za svoj obstoj. Od ustanovitve Izraela leta 1948 do minulega ponedeljka nobena arabska država ni uradno priznavala Izraela. Ceremonija podpisa je bila televizirana po vsem svobodnem svetu. V Egiptu in Izraelu so se množice gnetle pred televizijskimi aparati da so videle ta zgodovinski trenutek za nadaljnji razvoj obeh držav in na Blžnjem vzhodu sploh.

Washingtonu je uspelo s to akcijo storiti prvi korak proti sovjetskemu prodiranju v Sredozemlje preko Blžnjega vzhoda in na področje, bogato na petroleju, medtem ko sovjetskega prodiranja v Afriko in Azijo doslej ZDA še niso znale in mogle ustaviti.

Egipt je s podpisom pogodbe z Izraelom potisnil v zgodovinsko pozabo sovražnosti med obema državama, ki so med njima povzročile štiri vojne spopade: leta 1948, 1956, 1963 in 1967. Prvi resen korak je storil Sadat, ko je pred 16 meseci potoval v Jeruzalem, čemur je sledil vrhunski sestanek v Camp Davidu, temu Carterjevo potovanje v Kairo in Jeruzalem, s končnim rezultatom 26. t. m., ko sta Egipt in Izrael podpisala mir.

Egipt je po številu prebivalstva največja arabska država s 40 milijoni ljudi, ni pa bogat, ker nima petroleja. Bil je dolgo sovjetski satelit, kar tiče zunanje politike. Doma egipčanske vlade niso trpele komunistično partijo. V oborožitvi je Egipt bil povsem odvisen od ZSSR, dokler se Sadat z Moskvo ni sprl in pognal sovjetske „svetovalce“ iz Egipta, kmalu po zgraditvi aswanske veleelektrarne. V praznino se je posrečilo vstopiti Washingtonu, ki je bil tudi glavni pobornik miru med Egiptom in Izraelom. Ameriški interesi na Blžnjem vzhodu so bili namreč na kocki,

zaradi sovjetske kontrole Sirije, Iraka, Afganistana, Pakistana in sedaj že skoro tudi Irana.

Z mirovno pogodbo je Izrael dosegel obljubo ameriške vojaške zaščite, dobavo petroleja s petrolejskih polj na sinajskem polotoku za 15 let, gospodarsko in finančno pomoč od ZDA, Egipt pa vrnitev sinajskega polotoka, čeprav postopno en del v 9 mesecih, ostalo v treh letih. Amerikanci bodo dobili vojaška oporišča na sinajskem polotoku, istočasno bodo oborožili tako Egipt kakor Izrael z najmodernejšim orožjem. Egipt bo tudi dobil od ZDA gospodarsko in finančno pomoč za obnovo svojega gospodarstva.

Po vsem arabskem svetu je ob podpisu mirovne pogodbe med Egiptom in Izraelom završalo. Vodja palestinskih teroristov Yaser Arafat je zagrozil, da bo Sadat umorjen, kakor je bil umorjen predsednik egiptovske vlade kralja Faruka, ko je leta 1948 podpisal premirje z Izraelom.

Tudi v Moskvi so silno nezadovoljni z mirom med Egiptom in Izraelom, zaradi utrditve ameriškega vpliva na Blžnjem vzhodu. Sovjetski zunanji minister Gromiko se mudi na Blžnjem vzhodu ter pripravlja blok ekstremnih arabskih držav: Sirijo, Irak, Jordanijo, Libijo in Kuwait na ofenzivo proti Egiptu in Izraelu, da bi preprečil zgraditev ameriških oporišč na Sinaju in ustavil dobave petroleja Egiptu in Izraelu iz Saudijev Arabije in tudi Ameriki. Kremelj tudi namerava pospešiti oborožitev ekstremnih arabskih držav ter jih tako še bolj ukleniti pod svojo kontrolo.

Papež Janez Pavel II. je ob podpisu miru med Egiptom in Izraelom izjavil, da „prosi Boga, da bi ta dogodek utrdil mir med dvema državama, po tolikih letih vojn in napetosti.“ Bivši ameriški zun. minister Kissinger pa je opozoril na nevarnost, pred katerimi se sedaj nahajajo umirjene arabske države pred ekstremnimi: „Polarizacija arabskega sveta v ideološke ekstreme“ je dejal Kissinger, „ima lahko za končno posledico spopad med velikimi ali pa tretjo svetovno vojno.“

PAPEŽ BO OBISKAL KONCENTRACIJSKO TABORIŠČE AUSCHWITZ

POLJSKA VLADA VABI ISTOČASNO TUDI WALDHEIMA

Medtem, ko v Vatikanu pripravljajo potovanje papeža Janeza Pavla II, na Poljsko letos junija, se poljska vlada pripravlja za prav tiste dni, ko se bo papež mudil na Poljskem, na obisk glavnega tajnika ZN Kurta Waldheima v Varšavi. Poljska vlada je povabila Waldheima na otvoritev nove bolnišnice v Varšavi, da bi del prebivalstva odtegnila od papeževega sprejema.

V Varšavi se je pred dnevi mudil na štiridnevem obisku vatikanski zunanji minister Casaroli, da se je s poljsko vlado odn. zunanjim ministrom Wojtaszekom dogovoril o podrobnostih papeževega obiska na Poljskem. Časnikarjem je povedal, da bo Janez Pavel II. obiskal tudi bivšo nacistično koncentracijsko taborišče pri Oswiecinu (Auschwitz).

1944 - 1979

35. OBLETNICA USTANOVITVE NARODNEGA ODBORA
Z A S L O V E N I J O — SLOVENSKEGA DEMOKRATIČNEGA
POLITIČNEGA PREDSTAVNIŠTVA V SVETU.

toda temelj, na katerem stoji, je majav. Ljubljanski verski list Družina je na pr. videl prav, ko je v št. 46 pisal: „Verski svetovni nazor je pri nas še vedno v podrejenem položaju.“ Če doma ne vidijo teh negativnih strani režima, je naša dolžnost, da jih jim mi zdomci odkrivamo, da tako govorimo za „neme doma“. In tako tudi na drugih področjih. In mi s takimi negativnimi poročili — motimo razmerje „med vernimi in neverujočimi“? Morda pa tu misli članek na — poboje domobrancev?! Da, med vernimi in neverujočimi stoji — smrti, poboji, zločini. To verjetno moti, kar pa naj popravi oni, ki je to zagrešil.

In tu srčika škofovega stavka: Prav

z verskega stališča je treba pomagati utišati take negativne sodbe emigrantov, „v kolikor je to seveda v njihovi moči“ (s tem se priznava podrejenost verskih skupin višji vladajoči stranki!) ... in to zato, da bodo te dobile zaupanje te kom. partije in boljši položaj v samoupravni socialistični družbi...“ Emigranti naj pomagamo s svojim molkom vernim in neverujočim odstraniti motnje in jih pomiriti v skupni usodi „samoupravnega socialističnega režima...“ Ali ne izveniti to kot — propaganda za sedanjí politični režim? Za sodelovanje z neverujočimi „v ateistični in materialistični politični organizaciji“

Bo še.

La nueva etapa

Al cumplirse el tercer aniversario del Proceso de reorganización Nacional, la Junta Militar dió a conocer un mensaje, en cuya parte final reproduce los conceptos contenidos en la proclama de los comandantes del 24 de marzo de 1976, que en su parte sustancial expresaba:

“Las Fuerzas Armadas desarrollarán durante la etapa que hoy se inicia, una acción regida por pautas perfectamente determinadas por medio del orden, del trabajo, de la observancia plena de los principios éticos y morales, de la justicia, de la realización integral del hombre, del respeto a sus derechos y dignidad, así la República llegará a la unidad de los argentinos y a la total recuperación del ser nacional, metas irrenunciabiles para cuya obtención se convoca en un esfuerzo común a los hombres y mujeres, sin exclusiones, que habitan este suelo.

“Tras esas aspiraciones compartidas, todos los sectores representativos del país deben sentirse claramente identificados y por ende, comprometidos en la empresa común que conduzca a la grandeza de la Patria.

“No será un gobierno patrimonio de sectores ni para sector alguno. Estará imbuido de un profundo sentido nacional y solo responderá a los más sagrados intereses de la Nación y sus habitantes.

“Al contraer las fuerzas armadas tan trascendente compromiso, formulan una firme convocatoria a toda la comunidad nacional.

“En esta nueva etapa, hay un puesto de lucha para cada ciudadano. La tarea es ardua y urgente. No estará exenta de sacrificios. Pero se la emprende con el absoluto convencimiento de que el ejemplo se predicará de arriba hacia abajo y con fe en el futuro argentino.

“La conducción del proceso se ejecutará con absoluta firmeza y vocación de servicio. A partir de este momento, la responsabilidad asumida impone el ejercicio severo de la autoridad para erradicar definitivamente los vicios que afectan al país. Por ello, al par que se continuará combatiendo sin tregua a la delincuencia subversiva abierta o encubierta y se desterrará toda demagogia, no se tolerará la corrupción o la venalidad bajo ninguna forma o circunstancia, ni tampoco cualquier trasgresión a la ley u oposición al Proceso de Reparación que se inicia.

“Las Fuerzas Armadas han asumido el control de la República. Quiera el país todo comprender el sentido profundo e inequívoco de esta actitud, para que la responsabilidad y el esfuerzo colectivos, acompañen esta empresa que persiguiendo el bien común, alcanzará —con la ayuda de Dios— la plena recuperación nacional”.

IZ ŽIVLJENJA IN DOGAJANJA V ARGENTINI

Tretjo obletnico državnega udara, ki je pomenil padec peronistične vlade in začetek sedanega vojaškega procesa, so v Argentini precej slovesno obhajali. Svečanosti so se, seveda, omejile na uradne ustanove in vojaštvo, tako v glavnem mestu kot po provincah. Delen odmev so svečanosti doživele tudi med civilnim prebivalstvom.

Kar pa je pritegnilo pozornost opazovalcev, je bila vladna kampanja, ki je po radiju in televiziji kazala prizore izpred treh let, govorila o terorizmu, korupciji in kaosu, in opominjala: „Vi ste to doživeli. Spomnite se, in primerjajte“. Zanimiv način nekoliko osvežiti spomin tistim, ki tarnajo zaradi današnjih problemov, ko so včerajšnji bili mnogo večji. V tem oziru je bilanca vojaške vlade zelo pozitivna.

Tega se vojaki zavedajo, in tako so izrazili v poslanici, ki so jo naslovili na prebivalstvo ob tej tretji obletnici. Trdijo, da je položaj doživel globoko in pozitivno spremembo, a da je še mnogo problemov, ki jih je treba rešiti, „v trenutku ko nepočakanje predstavlja varen činitelj ki zapleta celotni položaj“.

Res je, da zadnje čase vlada doživlja vedno več kritik. Vsi problemi naj bi našli rešitev, in sicer takoj. Nočemo tukaj zagovarjati vlade; saj sama vojaška poslanica prizna, da je bilo v teh treh letih „mnogo pridobitev, pa tudi mnogo napak“. Res pa je, da je težko državo izpeljati, in še v kratkem času, iz obupnega položaja v katerem se je nahajala 24. marca 1976. Lè pomislimo, da je tedaj celotna država stala pred konkurzom in v skrinji ni bilo enega dolarja za poravnavo zunanjih dolgov. Ta teden pa je vlada svečano objavila, da državne rezerve dosega 7.000 milijonov dolarjev.

Mnogi bodo dejali, da se to ne pozna pri delavskih plačah. Res je. A vlada je izbrala določen gospodarski načrt, ki je to predvideval: socialni nivo prebivalstva se bo izboljšal šele po splošnem zboljšanju celotnega gospodarskega ustroja. Ta program moremo kritizirati v principu, ne moremo pa trditi, da ni uspel, ker niso bili dani temeljni pogoji, in ker zahteva daljšo dobo, kot pa so tri leta. Prav isto se dogaja z inflacijo. Morda bi jo mogli takoj zavreti, a socialna cena

tega bi bila huda brezposelnost. Danes pa ima Argentina najnižji procent brezposelnih v zadnjih tridesetih letih.

Vlada napoveduje temeljite spremembe in rešitev problemov, ki doslej še niso prišli na vrsto. Nobena zapreka, noben interes ne osebni ne skupinski je ne bo odvrnil od te poti. A vojaštvo samo tega ne more storiti. Zato pripravlja politični program, ki bo v vladno delo vključilo civiliste. Iz tega pa lahko razberemo, da bo proces vojaške vlade, dokler ne bo povrnila državi demokracije, še dolgo trajal.

Vlada se zaveda težke naloge ki jo še čaka. In med težave spada gotovo sindikalno vprašanje. Par tednov le manjka, da bo objavljen nov sindikalni zakon, o katerem smo že govorili. Ta bo omejil delo gremijev, in gremialstov, na izključno delavsko polje, na odnose med delavci in podjetji, ter jim zaprl pogubno pot v politično polje. Reakcija seveda ne bo mila. Že sedaj se številni sindikati pripravljajo na odpor. Tudi trenutek ni najbolj ugoden. Nemalo stavk in delavskih konfliktov je v raznih delih države. Mnogi teh imajo pa prav ozadje pripraviti delavstvo na možen udar za dosego milejših pogojev.

Problem argentinskega sindikalizma je težak, in star. Nikoli ni bil popolnoma svoboden, t. j. neodvisen od mednarodnih central. Anarhisti, marksisti in socialisti so se borili za nadvlado, dokler ni prišel Perón, in si delavce zlepa ali zgrda pridobil v svojo sfero. Od tlej naprej je zgodovina argentinskega sindikalizma zgodovina peronizma. Sindikalna moč in sindikalni fondi so bili vedno na razpolago peronističnim strankarskim interesom. Temu hoče vlada napraviti konec.

Sindikalisti se tega zavedajo. In seveda neradi gledajo postopek. Zagovarjajo svoje stališče z argumentom, da je peronizem preprečil, da bi sindikati padli v komunistične roke, kot se je to zgodilo drugje. In nočejo pristati na spremembe. Kmalu bomo torej doživeli razplet tega problema. Morda v obliki spopada med vojaško močjo in sindikalno silo. Morda v obliki sindikalnega poraza. A če vlada uredi resno in pošteno ta problem, bo že samo to upravičilo postopek, ki se je začel pred tremi leti.

MIR NA BLIŽNJEM VZHODU

NAPERJEN PROTI ZSSR

V prejšnjih številkah našega tednika smo zapisali, da se je ameriški predsednik Carter iz Jeruzalema preko Kaira vrnil v Washington brez mirovne pogodbe, dasi je svoje bivanje na Bliznjem vzhodu raztegnil na teden dni, da bi izpeljal svoj načrt o sklenitvi miru med Egiptom in Izraelom.

Kljub temu, da so Carterja sprejeli v Washington ob vrnitvi z navdušenjem, ko je objavil, da sta Egipt in Izrael premostila glavne ovire za podpis mirovne pogodbe, in da je možno, da bo mir med Kairu in Jeruzalemom podpisan 26. marca t. l. v Washingtonu, ostaja vprašanje zadržanja drugih arabskih držav do izraelsko-egipčanskega dogovora še vedno odprto. Mir na Bliznjem vzhodu z dogovorom med Egiptom in Izraelom ne bo zagotovljen, če ga ne bodo sprejele tudi druge arabske države.

Najtrši oreh ostaja vprašanje tkim. Palestincev, se pravi palestinskih Arabcev, katerih ekstremistično grupo vodi terorist Arafat. Ti zahtevajo samostojno državo na zahodnem bregu Jordana, s čemer bi bilo znova okrnjeno ozemlje izraelske države. Izraelska vlada ponuja palestinskim Arabcem avtonomijo znotraj izraelske države, ne da bi določila datum podelitve avtonomije. Tudi za Egipt ostaja zadeva palestinskih Arabcev odprto vprašanje, četudi bodo podpisali mirovni dogovor z Izraelom 26. marca t. l.

Za pridobitev predvsem Saudijske Arabije in Jordanije za ameriški načrt o miru med Egiptom in Izraelom je Carter poslal v obe državi svojega zun.

ministra Vanceja, ki pa saudijskega kralja Halida in jordanskega kralja Husaina ni mogel prepričati o nujnosti miru med Arabci in Izraelom. Husein se je pred tem sestal s palestinskim teroristom Arafatom in mu zagotovil svojo podporo v boju za pravice Palestincev na podlagi resolucije, ki so jo lanskega novembra arabske države sprejele na zborovanju v Bagdadu. Takrat so prisotne delegacije sklenile, da bodo arabske države v primeru podpisa mirovnega dogovora med Izraelom in Egiptom začele izvajati gospodarske in politične sankcije proti Kairu. Glavni dobavitelj orožja in financ Egiptu je bila doslej Saudijska Arabija.

Poleg drugih dodatnih dokumentov k mirovnemu dogovoru nameravata Egipt in Izrael dodati še dokument o medsebojnem vojaškem dogovoru. Izraelski obrambni minister je odletel v Washington na zadnje razgovore z ameriškim obrambnim ministrom, prav tako egipčanski obrambni minister. Dogovoriti se morajo o egipčansko-izraelskem vojaškem sodelovanju ob podpori ZDA še pred podpisom mirovne pogodbe 26. marca, sicer bo moral biti podpis preložen na poznejši datum. S preložitvijo bi trpel prestiž tako ZDA kakor Izraela in Egipta, česar si niti v Washingtonu niti v Kairu in Jeruzalemu nečejo privoščiti.

Povsem jasno je namreč, da je mir med Egiptom in Izraelom v prvi vrsti naperjen proti sovjetskemu prodiranju v Sredozemlje in na Bliznji vzhod, kar je postalo silno nevarno zaradi razvoja v Iranu.

MEDNARODNI TEDEN

OB PAPEŽEVI prvi encikliki Redemptor Hominijs poljsko časopisje ni direktno poročalo o kritiki ateizma in o papeževi obsodbi ateističnih režimov, ki postopajo s kristjani kot z državljani drugega razreda. Uradna poljska tiskovna agencija PAP se je medlo dotaknila ateistične zadeve v encikliki z izmikajočo izjavo, da „dokument tudi vsebuje dobro znano negativno stališče cerkve do materializma.“

V PARIZU je umrl 99 let star francoski politični ekonomist Jean Monnet, „oče Evrope“. Monnet je postavil temelje za evropsko gospodarsko skupnost s svojim načrtom o federaciji evropskih držav. Bil je prvi predsednik šestčlanske evropske skupnosti za premož in jeklo, ki je bila ustanovljena leta 1952. Iz te skupnosti se je razvil Skupni evropski trg, ki se je nedavno povezal v še trdnjšo celoto z vzpostavitvijo enotnega denarnega sistema.

V IRANU islamski svečenik Homeini še vedno poziva ljudska sodišča, naj prenehajo s streljanjem nasprotnikov režima in ugotavlja, da še vedno ni mogel vzpostaviti kontrole nad razvojem v državi. Istočasno je objavil, da Iran izstopa iz obrambne organizacije Cento, v kateri sta ostali kot polni člani sedaj samo še Anglija in Turčija. ZDA so izredni član, te obrambne organizacije proti ZSSR v zahodni Aziji.

SEVERNI IN JUŽNI JEMEN sta ustavila sovražnosti ter nameravata 26. marca tudi obnoviti medsebojne letalske zveze. V spor med marksistični Južni Jemen in pro-zahodni Jemen je posegla Arabska liga.

AMERISKA RAKETA VOYAGER I. je fotografirala na Jupitrovi luni Io vulkanski izbruh, ko se je 4. t. m. približala na 310.000 milj. Oblak materiala, vrženega iz vulkanskega žrela, se je dvignil 60 milj nad površino lune in v nekaj sekundah padel na tla, ker Io nima ozračja. Je to prva fotografija vulkanske aktivnosti v sončnem sistemu izven Zemlje.

KITAJSKA je preko francoskega veleposlaništva v Pekingu sporočila vrhovnemu predstojniku jezuitskega reda Patru Arrupeju, da vabi jezuite, naj se vrnejo na Kitajsko, od koder jih je pred 30 leti izgnal Maočetung. Jezuiti naj bi znova odprli in učili na svoji univerzi Aurora v Šanghaju. Jezuiti so prvič prišli na Kitajsko v 16. stoletju ter so vzdrževali 10 misijonskih središč z ok. 1000 misijonarji, ko so jih komunisti leta 1949 izgnali.

Kult Tita do absurda

Jugoslovanski partijci že ne vedo, kaj bi storili, da bi kult Titove osebnosti sedaj, ko se diktatorskemu marksističnemu maršalu življenje nagiba v zaton, prignali do absurda.

Takšni so bili komentarji zahodnih

IZ ŽIVLJENJA IN DOGAJANJA V ARGENTINI

23. marca 1976 je bil dan poln živahnih pogajanj, ponudb, prošenj, posegov. Vsa država je pričakovala, da se peronistični režim, ki je zašel v slepo ulico, vsak čas sesuje. Vojaški udar je bil skoraj neizbežen. Proti večeru se je minister za obrambo sestal s vrhovnimi poveljniki treh rodov oboroženih sil, da od njih doseže vsaj „preložitve“ neizbežnega. Misli je, da je v svojem naporu uspel, in tako je poročal gospej predsednici. Ta si je oddahnila; sedla v helikopter — ki jo je odpeljal na vojaško letališče in od tam v „zlati kletki“ bariloške gorske vile. Naslednji dan je vojaška Junta treh poveljnikov prisegla kot nova izvršna oblast, vojaški oficirji so prevzeli vodstva posameznih provinc, sprožil se je „proces“, ki te dni obhaja že svoj tretji rojstni dan.

Težko je presoditi triletno delo vlade, ki si je nadelo nalogo, da državi povrne mir, jo spravi v red, uredi njeno gospodarstvo, razveže njene produktivne moči in ji, po vsem tem da politično strukturo, ki naj v demokraciji zagotovi nadaljnje nemoteno ustavno življenje. Tri leta je sicer precejšnja doba, a prekratka, da se državo, ki se je nahajala v popolnem kaosu, postavi na noge in jo spremeni v moderno in učinkovito družbeno enoto. Zato pogledimo posamezna polja, kar nam bo nudilo boljše osnovo za presojo.

Red in mir. Ni da bi tu ponavljali, kakšen je bil položaj pred tremi leti: vsakodnevni uboji, napadi, teror. Z vztrajno in krepko roko je vojaška vlada napravila kaosa konec. Danes, ko se velik del sveta nahaja v težkem problemu terorizma, moremo zatrditi, da živimo v miru. To je prva in velika pridobitev in zasluga „procesa“.

Mednarodno polje. Vojaška oblast je podedovala vrsto težkih mednarodnih problemov, zlasti s sosedi. Eden teh (s čilom) bi skoraj pripeljal do hude vojne. Koli tega problema izhajajo še iz časa prejšnjih vlad, in ga sedanja vlada doslej pozitivno rešuje, prav kakor nesporazum z Brazilijo ali razne gospodarske zadeve z Bolivijo.

Vzgojno polje. Vzgojo v Argentini imenujejo „pepelko“, ker je vedno zapostavljena. Troje ministrov v treh letih ni našlo poti do vredne ureditve. Kar je eden vzpostavil, je drugi popravil, pa zopet tretji odpravil. Do kdaj? V tem vlada doslej ni uspeła.

Politika. Vojaki so dali „dopust“ političnim strankam, in ga doslej niso preklicali. Razne politične izjave, ki so v zadnjih časih v modi, so le izjave „posameznih državljanov“. Predstavniki

političnih strank sicer kritizirajo vlado (zlasti nje gospodarsko politiko) in zahtevajo definicij glede bodočega razvoja, a prikrto tudi priznajo, da je bil vojaški poseg potreben, in si zaenkrat še ne želijo volitev ali česa podobnega. Vlada je izjavila, in vedno poudarja namen, da povrne državi demokracijo, ali šele, ko bodo okoliščine zrele za to. Nikdar ne govori o določenem roku, le o pogojih za „ustavni izhod“. V načrtu pa ima „politični predlog“, ki naj postopoma civiliste pripelje k soudeležbi v tem procesu.

Kar se tiče sindikalnega življenja, bo letošnji prvi maj objavljen pričakovani zakon o sindikalnih organizacij, ki bo povrnil gremialno svobodo, seveda v določenih zakonitih mejah.

...in gospodarstvo? O njem se nahaja najhujša polemika, in na gospodarsko vodstvo padajo najhujše kritike politikov, sindikalistov, naroda. A je tudi vprašanje. Država se je pred tremi leti nahajala pred konkurzom. Po treh letih je poravnala zunanje dolge in si prištedila toliko deviznih in zlatih rezerv, da mirno gleda v bodočnost. Znova si je pridobila mednarodni ugled, in ni ji treba prosjačiti za kredite: same jih mednarodne denarne ustanove ponujajo, in pod najugodnejšimi pogoji. Res pa je, da inflacije vlada ni mogla ustaviti. Le nekoliko jo je zavrla. Minister pa se zagovarja, da bi ukrepi, ki bi resnično ustavili inflacijo, povzročili še hujšo recesijo in brezposelnost. Ukrepi pa, ki jih sedaj podvzemajo, bodo v srednjedolgem roku povzročili isti učinek in z manjšimi žrtvami. Res je tudi, da se produktivna moč države ni prav razvijala. Recesija se pozna na mnogih področjih. Zadnja beseda pa bo izrečena letošnje leto.

Lahko omenimo, da je veliki zagovornik gospodarskega ministra sam predsednik Videla, kateremu se je doslej še vedno posrečilo, da ga je obdržal na njegovem mestu. Dr. Martínez de Hoz je edini gospodarski minister, ki je v zadnjih desetletjih vzdržal nad tri leta na svojem mestu. Pač svojevrsten rekord.

In končno. Argentina se je nahajala v kaosu. Še več, razpasla gverila je tako razkrojila državo, da bi oblast prej ali slej padla v naročje marksizmu kot zrel sadež. Lahko navedemo prispodobo, da so oborožene sile prestregle jabolko, ko je že padalo. In to je več kot zadovoljiv razlog za proces, ki se je začel pred tremi leti. Če bo proces poleg tega obrodil še druge sadove, se bo o tem mnogo lažje, in bolj določno, izrekla zgodovina.

Vietnam: „Kitajci so poklicni lažniveci“

ZSSR VETIRA MIR V JUGOVZHODNI AZIJI

Zmeda med komunističnimi tovariši okoli Vietnama postaja iz dneva v dan večja, ko Kitajci trdijo, da so minuli petek umaknili svoje zadnje vojaške oddelke iz Vietnama, medtem ko v Hanoju trdijo, da se kitajske čete še vedno zadržujejo na vietnamskem ozemlju in da se pripravljajo tudi na vdor v komunistični Laos.

Vietnamsko partijsko glasilo Nhan Dan je v nedeljski izdaji med drugim tudi zapisalo: „Kitajski reaktivariji, poklicni lažniveci, trdijo, da je njihov umik iz Vietnama končan, dejansko pa še vedno zadržujejo svoje čete na mnogih področjih vietnamskega ozemlja in se blizu meje pripravljajo na nove vojne nastope proti Vietnamu.“ Uvodnik je skoro ves dan ponavljala hanojska radijska postaja obenem s poročili o „težkih izgubah“, ki so jih vietnamski oddelki zadali Kitajcem, ne da bi napovedovale povedali, kje.

V Varnostnem svetu so medtem razpravljali o vietnamsko-kitajskem konfliktu in izdelali resolucijo, po kateri pozivajo „vse države v konfliktu v jugovzhodni Aziji, da takoj ustavijo sov-

ražnosti in umaknejo vojaške oddelke na svoja ozemlja.“

Trinajst delegacij, vključno kitajske, je glasovalo za resolucijo, proti pa sta glasovali ZSSR in češkoslovaška. Negativni glas ZSSR je kot glas stalne članice Varnostnega sveta pomenil veto, s čemer je resolucija avtomatično propadla.

Moskva je tako izrekla svoj 112. veto v Združenih narodih, odkar je bila ta organizacija ustanovljena pred 35 leti, oktobra 1944. Povprečno je ZSSR doslej izrekla po tri veta letno.

V ŽENEVI so se začeli razgovori med državami članicami ZN o prepovedi ne-atomskega orožja, ki ima množičen učinek na nevojskujoče se prebivalstvo. V dogovor skušajo vključiti zažigalne bombe, mine, eksplozivne pusti in petrolejske zračne eksplozije. Ti zadnji so razstreljeni v zraku in povzročijo proti tlom silovite zračne valove, ki povzročijo v ljudeh masovne krvavitve, okvare na pljučih in na drobovju.

Ob 35-letnici bitke za Monte Cassino

2. marca je v Mar del Plata, kamor se je odpeljal na oddih 72-letni general Wacław Jacyna, minister poljske eksilne vlade za Južno Ameriko, pri izstopu iz vlake padel zadet od kapi in umrl. S tem so Slovenci izgubili velikega prijatelja, prijatelja, ki je nekoč obiskal Slovensko hišo in se slikal celo z Narodnim odborom za Slovenijo. Vedno se je rad spominjal tega dogodka. Pa tudi pri Slovencih bo pustil lep spomin.

Gral. Jacyna je bil poklicni vojak, ki je že l. 1918 stopil v vojaško službo in se l. 1920 boril proti boljševikom kot podporočnik v vrstah armade Pilsudskega. Ob katastrofi l. 1939 je bil v štabu glavnega vodstva. Po razpadu države je bil na ambasadah v Bukarešti, potem v Parizu in Londonu, naker je šel v Moskvo kot vojaški atašé in sodeloval pri zbiranju poljske vojske v Sovjetiji. Z njo se je potem pomikal preko Irana (Teherana), Iraka, Sirije v Palestino in Libanon, v Egipt, kjer je en del Andersove vojske sodeloval pri borbi za Tobruk (Karpatski strelci), drugi pa se je preko Taranta podal na borbeno linijo v Italijo pod Monte Cassino, kjer so se Nemci nezmisljivo trdno utaborili na starodavnem samostanu.

In tu so se udeležili slavne borbe za

Monte Cassino, kjer so Poljaki dosegli največjo zmago svojega orožja v tej drugi vojni 18. maja 1944, ko je poljska belo-rdeča zastava zaplapolala na razvalinah premagane trdnjave.

General W. Jacyna se je udeležil te zmagoslavne bitke, ki je terjala toliko človeških žrtev, da so res, kot pravi pesem: maki na Monte Cassinu — rdeči od poljske krvi.

Zadnji članek, ki ga je namenil za javnost pokojni general Jacyna, je prav opis te bitke za revijo Siete Días, članek, ki je izšel šele po njegovi smrti 7. marca 1979.

Zato se zdaj spominjamo 35letnice te bitke z opisom in besedami, povzetimi iz njegovega pripovedovanja.

Ko je prišla poljska Andersova armada (2. korpus), ki je bila sestavljena iz nekdanjih taboriščnikov sovjetskih lagerjev, po dolgih poteh krajev bližnjega Vzhoda pred Monte Cassino, so tam že vse po vrsti odpovedali napadi na nemško „Hitlerjevo linijo“. Severnoamerikanci, Novozelandski, Francozi, Indijci in drugi zavezniki. Monte Cassino je bil videti neosvojljiv. 6 mesecev so se Nemci junsko branili. Tedaj je britanski poveljnik gral. Leese dal ukaz generalu Andersu, naj s svojim korpusom napade samostan. Prostor napada naj si izbe-

re sam: ali ob reki Lira, ali direktno v hrib. Izbral si je drugo pot. 150.000 vojakov je nastopilo v teh bitkah. Napad se je začel ob 23. uri dne 11. maja 1944, pa je bil v svoji prvi fazi odbit. Vendar so se mogli zasidirati na višjih položajih, odkoder so 12. do 15. maja poskusili več izpadov. Toda najvažnejšega so nameravali začeti 17. maja. Nepričakovano in nehoti se je sprožil napad že prej, 16. maja. Artilerija je razbijala položaje, infanterija pa se je pomikala nož na nož proti samostanu. Poljski vojski so herojsko padali s častniki na čelu. Padli so generali, polkovniki; še nikdar ni padlo toliko častnikov kot v tej poljski vojski, dakaz, da so šli z ramo ob rami z vojski v napad. Toda 17. maja je zaplapolala poljska zastava na razvalinah slavnega samostana. Tudi angleške čete, ki so prodirale ob reki Liri, so imele uspeh. Vendar so imeli več izgub, kakor pa Poljaki v direktnem napadu v hrib.

Obramba na trdnjavi se je po porazu umaknila, toda se zaustavila ob ruti 6, ki je vodila naprej v Rim, v mestu Piedimonti. Tu so bili Nemci še močni, ker so zapirali pot v Rim in so se zavedali te strateške vrednosti. Prav brigada polkovnika Jacyne je dobila nalog razbiti sovražnika. Jacyna je bil po činu polkovnik, toda ker sta padla na Monte Cassino brigadir in

njegov namestnik, je padlo poveljstvo nanj. On je torej vodil poljske čete.

Napadi so s strani Gore Sv. Ane in obkolili Nemce, ki so se umaknili, ko so videli svoj poraz. Pustili so le slabo obrambo ob ruti 6, ki se je nato pred navaljo poljskih čet odprla v notranjost Italije. S predorom te važne poti je polk. Jacyna dobil visoka britanska, francoska ter poljska odlikovanja. L. 1964 je tudi napredoval v generala.

Tako je opisoval pok. general svojo udeležbo v bitkah na Monte Cassino publicistu Robertu Rainerju Ciatu. Ta pogovor je izšel, ko je general že ležal v krsti v Buenos Airesu. Tam je imel časten pogreb na Chacarito, kjer čaka telo na upepelitve. Njegova želja je bila, naj njegov prah položi v grobnico padlih junakov na Monte Cassinu, da bo počival svoj med svojimi, heroji med heroji, med njimi, ki so dali življenja za domovino pod njegovim poveljstvom.

Taka heroja sta bila tudi njegova edina dva sina, ki sta padla v pouličnih bojih v varšavski vstaji l. 1944.

Tudi Slovenci, v kolikor so kdaj prišli v stik s pokojnim generalom in ministrom poljske vlade v zdomstvu, bodo ohranili v najlepšem spominu lik diplomata in montecassinskega heroja. Ožaloščeni vdovi naše iskreno sožalje.

Tine Debeljak

vila, da je Broz začel rabiti psevdonom „v razdobju med 1934 in 1936“, kar pomeni, tik pred začetkom španske marksistične revolucije, za katero je deloval kot vodja rekrutnega centra v Parizu za zbiranje komunističnih borcev za špansko partizanstvo. Enak podatek kakor „Borba“ je objavila tudi uradna agencija Tanjug in ga razposlala tujim tiskovnim agencijam.

Svobodni tisk na Zahodu je izkoristil priliko in v zvezi z jugoslovanskim proslavljanjem 45. letnice Brozovega psevdonima ponovil nekatere podrobnosti iz njegovega življenja, ki se ne ujemajo z uradnimi partijskimi življenjepisi jugoslovanskega marksističnega diktatorja. Tako je med drugim pogrel verzijo, da je Josip Broz nezakoniti sin madžarskega grofa Erdődyja, ki je prisilil svojo slovensko hišnico, mater Josipa, da se je poročila z njegovim hlapcem Hrvatom Brozom, ki je fantiča moral priznati za svojega. Josip je v mladih letih hodil z grofom na lov, da mu je pobiral postreljene prepelice. Iz tistih časov da se je Tito navzel lovskega duha in sploh želja po razkošju, v katerem se koplje sedaj kot jugoslovanski diktator.

Svetovni tisk tudi ponavlja znano smešnico na račun Titovega razkošja in njegove „proletarske“ diktature: V Beogradu je velik park. V parku vila. V vili garaža. V garaži luksuzen Mercedes. V luksuznem Mercedesu mož. In v možu je srce, ki bije za delavski razred.

Kaže, da se že začenja poznati, da v Jugoslaviji partija nima več Kardeja. Menimo, da zadenemo, če trdimo, da Kardelj ne bi dovolil na tako otroški način kaditi staremu maršalu, da se jugoslovanski partiji smešijo doma in po svetu.

SLOVENCİ v ARGENTINI

(Nad. s 3. str.)

SAN JUSTO

Razstava počitniških dni in roditeljski sestanek šole „Franceta Balantiča“

Že dolgo vrsto let imamo v Našem domu počitniške dneve za mladino do 15. leta starosti. Ob sklepu pa je razstava, ki pokaže, kaj vse je mladi rod napravil v tem času.

Letošnja razstava, katero so si rojaki iz San Justa ogledali v nedeljo, 25. marca, po slovenski maši, je bila prav lepa. Med drugimi izdelki je bilo tudi več narodnih noš, ki so jih mladenke pod večjim vodstvom gospe izdelovale.

Mladini so v počitniških dneh stali ob strani in ji posredovali bogastvo vsestranske vzgoje gospe: Lojzka Jerreb, Rozka Likozar, Jelka Malovrh, Marija Mehle, Ivanka Puhek, Marija Selan in gđc. Kristina Jerreb ter seveda dušni pastir dr. Alojzij Starec.

Počitniški dnevi so bili vsako sredo, ob ponedeljkih pa je podjetje bratov Oblak poskrbelo za prevoz na kopanje na „Našo domačijo“.

Vsem, ki so sodelovali pri počitniških dneh se je zahvalil predsednik šolskega odbora g. Pavle Malovrh.

Nato je bil sestanek staršev šolskih otrok. Na sporedu so bile misli ob začetku novega šolskega leta gđc. Angele Klanšek, voditeljice šole in gđc. Katicke Cukjati ter kateheta. Po živahnem razgovoru je bil občni zbor. Novi odbor staršev šole „Franceta Balantiča“ so bili izvoljeni: ga. Veronika Ahlin, ga. Betka Grbec, ga. Helena Oblak in gg. Pavel Malovrh, Jože Mehle, Anton Krajnik, Jože Lovšin, France in Ivan Zupanc.

OBVESTILA

SOBOTA, 31. marca:

Redni pouk Slov. srednješolskega tečaja v Slovenski hiši ob 15. uri.

NEDELJA, 1. aprila:

Mladinska maša in zvezni sestanek SDO in SFZ s predavanjem p. L. Tomažina v Slovenski hiši ob 9.30.

Roditeljski sestanek Slomškove šole po maši.

V Slov. domu v Carapachayu srečanje s p. Tomažinom. Ob 18. uri sv. maša, nato predavanje.

SREDA, 4. aprila:

Prvi redni sestanek Zveze slov. mater in žena v Slovenski hiši ob 17. uri. Predaval bo msgr. Anton Orehar o temi: „Vedno zvesti“.

Zahvala

Vsem prijateljem in rojakom, ki so prispevali k uspehu tombole v Slomškovem domu bodisi z delom, prispevki, dobitki in številnim obiskom, izrekamo najlepšo zahvalo. Bog plačaj!

Upravni odbor
SLOMŠKOVEGA DOMA

JAVNI NOTAR
FRANCISCO RAUL CASCANTE
Escribano Público

Cangallo 1642 Buenos Aires
Pta. baja, ofic. 2
T. E. 35-8827

Prof. dr. JUAN JESUS BLASNIK

Specialist za ortopedijo
in travmatologijo

Marcelo T. de Alvear 1241, pritličje
Capital Federal
Tel. 393-2413

Ordinira v torek, četrtek in soboto
od 17. do 20. Zahtevati določitve
ure na privatni telefon 666-4366.

OSREDNJA HIŠA:

LOMAS DE ZAMORA

Av. Hipólito Yrigoyen 8854/62
Tel.: 243-2291

(med Boedo in Sáenz)

Vse za dom

Kadilcem v premislek

Pravzaprav ni kaka posebno nova odkritja iz nikotinskega področja nedavno objavil Britanski kraljevi zdravniški inštitut, a je kljub temu njegovo obširno poročilo zanimivo in branja vredno. Pravitakto zanimiv je nagib njegovih izvajanj, ki je skupek dognanj in raziskovanj splošnih zdravnikov, kirurgov, porodničarjev, ginekologov, psihiatrov, medicinske fakultete in Pediatrčnega združenja.

Zavod se zavzema za omejitve kajenja in napada vlado zaradi nezadostnega prizadevanja in prešibkih ukrepov za omiljenje te zdravju škodljive razvade sodobnega človeka. Vlada naj bi prepovedala vso propagando in oglaševanja za tobak in tobakne izdelke ter z zakonom omejila cigaretam dopustno količino katrana, ki je rakotvoren, na 15 miligramov. Močnejše vrste cigaret vsebujejo 35 mlgr. katrana.

Poročilo ugotavlja, da skrajša vsaka cigareta kadvicu življenje za pet in pol minute. To znese na leto 27 dni in

ČETRTEK, 5. aprila:

Na Pristavi ob 15. uri redni sestanek ženskega krožka. Msgr. Anton Orehar bo imel razgovor o temi „Žena v družini“.

V Slovenskem domu v San Martinu ob 20.30 prva letošnja pevka vaja sanmartinskega zbora. Vabljeni vsi sedanjci pevci in pevke in tudi drugi, ki imajo veselje do petja.

NEDELJA, 8. aprila:

V Slovenskem domu v Carapachayu tombola.

Celodnevna prireditve v Slovenskem zavetišču.

VELIKONOČNA NEDELJA, 15. aprila:

V Slovenskem domu v San Martinu velikonočni zajtrk.

SOBOTA, 28. aprila:

V Slovenski hiši koncert Bariloških slavčkov ob 21. uri.

SLOVENSKI DOM

CARAPACHAY

V NEDELJO, 8. APRILA 1979

— Sv. maša ob 11.30 za raj. Jožeta in Gabrijelo Jonke.
— Po maši skupno kosilo.

Ob 16. uri: začetek tombole

GLAVNI DOBITEK: K O M P L E T N A
Z A K O N S K A S P A L N I C A

KREDITNA ZADRUGA "SLOGA" z o. z.

Bm. Mitre 97

Ramos Mejía

T. E. 658-6574

Redni občni zbor članov KREDITNE ZADRUGE "SLOGA" bo v soboto 31. marca 1979 ob 20.30 uri v Slomškovem domu, Castelli 28, Ramos Mejía.

D N E V N I R E D :

1. Določitev overovatelja zapisnika in članov volilne komisije.
2. Obravnavanje bilance, izkaza izgube in dobička in poročila Upravnega in Nadzornega odbora za l. 1978.
3. Volitve odbornikov za dve leti: predsednika, namestnika tajnika in blagajnika, treh svetovalcev in enega namestnika svetovalca. Za eno leto: dveh članov Nadzornega odbora.

Občni zbor je sicer uradno sklican za eno uro prej, vendar ker ni verjetnosti, da bi bilo navzočih več kot polovico članov, smatramo, da bo sklepčen ob 20.30 uri ob vsaki udeležbi. Kot je že v navadi, bo po občnem zboru prijateljski razgovor pri pogrnjenih mizah. Z udeležbo na občnem zboru pokažete zanimanje za svojo zadrugo in daste oporo odboru pri nje vodstvu.

V S L O G I J E M O Č !

Bog je poklical k sebi mojo nad vse požrtvovalno bolničarko in gospodinjso

R o z o G o l o b

Naj ji bo na onem svetu bogato poplačano vse, kar je na tem svetu dobrega storila.
Molimo zanj.

Jože Košček

Buenos Aires — Miramar, 22. marca 1979.

PODRUŽNICE:

EZEIZA

Ruta 205 (nasproti postaje)
Tel. 295-1197

C. SPEGAZZINI

Av. 25 de Mayo 136

SAN JUSTO

Almafuerte 3230

(eno kvadro od občine)

LOMAS DE ZAMORA

Hipólito Yrigoyen in Laprida

Dekoracije

PO ŠPORTNEM SVETU

BOGDAN NORČIČ, smučarski skalec iz Kranja je v Planici osvojil naslov državnega prvaka na srednji, 90 metrski in na veliki, 120 metrski skakalnici. Na prvi je dobil 257,3 točk s skokoma 87,5, 92,5, na drugi pa 248,3 s 111 m in s 122 m.

NA 10. EVROPSKEM lahkoatlet-skem dvoranskem prvenstvu je na Dunaju 25. februarja nastopilo razmeroma malo tekmovalcev. Iz Jugoslavije jih je bilo vsega devet, med temi sta bili Slovenki Benedetičeva iz N. Gorice in Breda Pergarjeva iz Maribora. Pergarjeva je zasedla 6. mesto v teku na 1.500 m, s 4:13,8. Benedetičeva pa je bila 8 v skoku v višino. Na tem prvenstvu je v skoku s palico postavil nov najboljši evropski rezultat v dvorani poljak Kozakiewicz s 5,58 m.

NA TEKMOVANJU mladinskih reprezentanc v Montevideu za naslov južnoameriškega prvaka v košarki je Argentina v svojem prvem nastopu brez težav visoko premagala Čile s 111:61.

V STUTTGARTU je 17-letni Dietmar Moegenburg postavil mladinski svetovni rekord v skoku v višino. Preskočil je 227 cm, v stilu Flop, kar po mnenju strokovnjakov ni ravno najboljši način zanj, ki meri 2 metra.

V AJDOVŠČINI je bilo 25. februarja 32. slovensko prvenstvo v krosu. Nastopilo je 200 tekmovalcev; med člani so se najbolje izkazali kladivarji iz Celja: Prvo mesto je zasedel Liseč, za njim pa sta se uvrstila njegova klub-ska tovariša Ukič in Svet.

V SLOVENSKIH KONJICAH sta se na prijateljskem dvoboju pomerili kegljaški reprezentanci Avstrije in Jugoslavije. Tako pri moških kot pri dekletih so zmagali jugoslovanski reprezentanti.

ESLOVENIA LIBRE

Editor y director: Miloš Stare

Redacción y Administración:

Ramón L. Falcón 4158

1407 Buenos Aires,

Argentina

T. E. 69-9503

Uredniški odbor:

Miloš Stare, Pavel Fajdiga,

dr. Tine Debeljak, Slavimir Batagelj
in Tone MizeritCorreo
Argentino
Central (B)FRANQUEO PAGADO
Concesión N° 5775TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 824Registro Nacional de la Propiedad
Intelectual No. 1419.886

Naročnina Svobodne Slovenije za 1979: za Argentino: \$ 25.000.—, pri pošiljanju po pošti \$ 28.000.—; ZDA in Kanada pri pošiljanju z avionsko pošto 30 USA dol.; Avstralija 35 USA dol.; Evropa 32 USA dol.; ZDA, Kanada in Evropa za pošiljanje z navadno pošto 24 USA dol.

Talleres Gráficos Vilko S.R.L., Estados Unidos 425, 1101, Buenos Aires, T. E. 33-7213.

KREDITNA ZADRUGA

"SLOGA" z o. z.

BME. MITRE 97

RAMOS MEJIA

T. E. 658-6574

URADNE URE:

PONEDELJEK, SREDA IN PETEK
OD 15. DO 19. URE.

R o z a G o l o b

Iskala je olajšave v svoji dolgoletni bolezni, pa je dočkala smrt daleč od svojega doma.

Njeno truplo je bilo prepeljano v Buenos Aires in pokopano 24. marca na pokopališču Chacarita.

Iskrena zahvala prijateljicam pokojne, gospem Veseli Supin in Ivanki Boštjančičevi iz Mar del Sud-a ter Kristini Jelenčevi in Marici Skvarčevi iz Miramara. Vse dni so v Miramaru noč in dan bdele in skrbele, da bi bolnici bile v pomoč. Posebna zahvala jim, da so pravočasno poskrbele, da ji je tamošnji župnik prinesel duhovno pomoč, jo spovedal in ji podelil zakramente za umirajočo, kar je rajnica z vidno hvaležnostjo sprejela. Hvala g. Jožetu Koščku, ki nam je bil z vso skrbnostjo v pomoč in zdravniku dr. Petru Hafnerju, ki je odšel v Miramar, da bi pomagal, če bi bilo le mogoče.

Vsem tistim, ki so rajnico prišli kropiti in številnim pogrebem, ki so jo spremljali prav do groba, iskrena hvala. Posebna zahvala misijonarju g. Lovru Tomažinu D. J., ki je prišel kropiti dobrotnico svojega misijona v Afriki in je spregovoril ob krsti besede zahvale.

Hvala gospej Lenči Malovrhovi za vso skrb in pomoč in posebej tudi gospem Marjani Marnovi, Ani Rodetovi in Ljubi Lipuščkov.

Predsednica Zveze mater in žena ga. Pavlina Dobovškova je v imenu organizacije položila na rakev šop cvetja. Hvala njej in društvu.

Hvala gg. duhovnikom Jožetu Koščku, dr. F. Gnidovcu, dr. F. Zaklju, J. Škerbecu, p. C. Petelinu, ki so prišli moliti h krsti za rajnico in so se udeležili pogreba.

G. delegat msgr. Anton Orehar je opravil ob truplu rajnice sv. mašo in ji spregovoril v spomin ganljive besede. Vodil je pogreb. Za vse — hvala mu.

Pevski zbor Gallus je svoji članici, ki je pri njem sodelovala prav ob prvih zborovih začetkov, zapel v slovo ob grobu njeno najljubšo pesem in s tem izpolnil njeno željo. Pevovodja dr. Julij Savelli ji je spregovoril tople besede v slovo. Hvala Gallusu in njegovim članom, med katerimi je rajnica preživela najlepše trenutke svojega življenja. Hvala tudi za lepi venec.

Rajno našo Rozo priporočamo vsem v molitvah in blag spomin.

Sveta maša zanj bo v četrtek 5. aprila ob 19.30 v cerkvi Marije Pomagaj v Slovenski hiši.

Žalujoci:

V Buenos Airesu:

sestra Franja z možem Milošem Staretom
nečaka Janez Golob z ženo Sašo roj. Hartman
in Marjan Golob z ženo Tino roj. Kovačič
in s hčerko Verico.

V Ljubljani:

sestri Minka ter Ivanka
svakinji Rezka roj. Gostič in Ema roj. Červ
nečak France Golob z ženo Lenko roj. Berce
in s hčerko Alenčico
in ostalo sorodstvo.

Buenos Aires, Ljubljana.